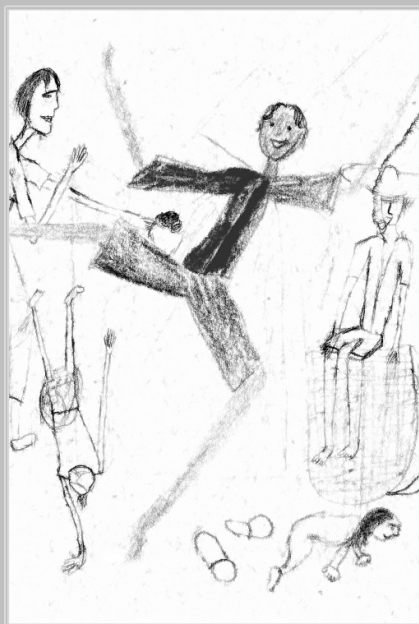

A képekről (V. A.)

2026. évi tavaszi számunk képanyagába egy 2008-ban elkészült iskolai-tábori kisfilmhez „megrendelt” rajzok, festmények közül válogattunk olyanokat, amelyeket végül nem használtak fel a filmkészítők. A képek akkori felső tagozatos, budapesti gyerekek rajzórai munkái, és egy elképzelt brazil szappanopera szereplőit ábrázolják tánc, mulatság, ünneplés közben. A vigalom azonban groteszk, mert apropója egy olyan esküvő, melyet egy álszent mód deklarált, aztán semmibe vett elköteleződés nyomán létrejött kényszerházasságot megpecsételendő rendeztek meg, tort ülve az eképp semmibe vettek mérgezéssé fajult, végül szintén álszentté torzult áldozatisága felett is.

A képanyagot még hónapokkal ezelőtt jelöltük ki potenciálisan felhasználhatónak. Aztán idén tavasszal tényleg lett tánc. Jóféle, vagy hát annak tűnik. Talán még nem is láttunk ilyet.

Hadd tegyük be most mégis a lapszámba ezeket az eredetileg kényszermulatozáshoz készült képeket, és hadd tartsunk ki – ha csak egy itteni, láthatatlan kis mondat erejéig is – a valódi, demisztifikáló, nem különféle igazságosnak vélt elrendeződéseket szorgalmazó, hanem az egész miskulancia reciklikus voltáról a leplet lerántó, fátylakat széthúzó tanulságok keresésének mindig is jobbára ignorált osztársadalmi szüksége mellett. Én pedig ennek keretében hadd tegyem föl a kérdést, és hadd reméljek rá valódi, paradigma-, érdek-, máz- és szerepmentes, önreflexív, megszenvedett, asztal-mellől-örökre-máshogy-felálló, sorsfordító választ bárkitől és mindenkitől egyenként és együtt: ez a tizenhat (negyven, nyolcvan, kétszáz, hatezer) év *hogyan eshetett meg velünk?*

A képek a **címlapon**, illetve a **B2, 3–4., 14–15., 117., 143–144. és 146–147. oldalon** láthatók, valamint megtekinthetők lapunk online képtárában is:
<https://upszonline.hu/index.php?gallery=760304>